

ת"פ (קריות) 64421-07-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 64421-07-23 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
פלוני
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירות איומים (3 עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים והיו יחד בין השנים 2016-2021. לבני הזוג שני ילדים ובתקופה הנ"ל התגוררה המשפחה יחדיו. כתב האישום מפרט את האירועים הבאים:

(-) ביום 13.7.21 התקשר הנאשם אל המתלוננת ובמהלך השיחה, שכללה קללות, איים שיפגע בה ובאמה באומרו: "אמא שלך תמות יא בת זונה"; "אני ארצח אותך".

(-) ביום 5.2.22 שלח הנאשם אל המתלוננת הודעות רבות שאופיינו בגידופים הדדיים. באחת הודעות ייחל למותם של בני משפחת המתלוננת ובהמשך כתב לה: "אל תתחילי איתי אני אומר לך שבי על ה*** שלך בבית יא ב*** את זה אני להוציא מילה אחת לא במקום אני אבוא אני אזיין אותך יא ב***" (כך נוסח ההודעה במקור, כולל הסימנים (*). - י"ט).

(-) ביום 28.2.22 שלח הנאשם אל המתלוננת הודעות כתובות רבות ובהן גידופים. באחת ההודעה איים עלייה באומרו: "הבנת אותי יא בת כלבה למה אני אבוא עכשיו אני אחתוך לך את הראש שלך".

(-) ביום 2.4.22 שלח הנאשם אל המתלוננת הודעות רבות ובהן גידופים. באחת ההודעות כתב לה כי עד שבית המשפט לא יחליט היא לא תקבל ממנו מזונות והיא מסתירה ממנו את הילדים ויהיה לה זמן לנוח. ביחס למחלוקת על רקע הגירושין איים עלייה בכך שכתב לה: "בחיים זה לא יקרה על גופתי

המתה ועל עוד כמה גופות בדרך כבר אמרתי".

2. במסגרת הסדר הטיעון, שכאמור לא כלל הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב האיטום המתוקן והוסכם כי במועד טיעוני הצדדים לעונש תוכל ההגנה להגיש את תכתובת ההודעות שבין הנאשם והמתלוננת.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, בו פורטו בהרחבה נסיבות חייו. בתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 38, גרוש ואב לתאומים בני 5.5 שנים ועובד כסוכן מכירות. לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים בגין ריצה מאסר בכליאה ומאסר בדרך של עבודות שירות. ביחס לביצוע העבירות הכיר הנאשם בכישלונו והביע חרטה אך נטה להשליך את התנהגותו על יחסה של המתלוננת. כן שלל שימוש באלימות פיזית במהלך שנות הנישואים אך תאר כי במצבי מתח נהג באלימות מילולית וכיום אין כל קשר בין השניים. בשיחה עם המתלוננת היא תארה מוקדי מתיחות דומים ולדבריה כיום קיימת רגיעה ביחסים והם מקיימים קשר קונקרטי סביב גידול הילדים. קצינת המבחן התרשמה כי המתלוננת חווה חרדה מפני הנאשם גם היום ולכן היא נמנעת מיצירת מתיחות ומטופלת במרכז לאלימות במשפחה. הנאשם זומן למספר בדיקות שתן אליהן לא התייצב ומשכך צוין שלא ניתן לשלול דפוסים התמכרותיים והוא אף לא הביע נכונות להשתלב בטיפול כלשהו. הסיכון להישנות עבירות בעתיד הוערך כגבוה ולא ניתנה המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות והערכים המוגנים שנפגעו וכן הוצגה פסיקה. נטען למתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל ובהיעדר המלצה טיפולית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך שבעה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם הגיש, בהתאם להסדר הטיעון, תכתובת בין הנאשם למתלוננת וטען כי "לשונה מושחזת". ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והוצגה פסיקה. הסנגור טען כי הנאשם היה בסערת רגשות על רקע רצונה של המתלוננת לסיים את מערכת היחסים ונוצר קושי בנוגע להסדרי הראייה. כן נטען כי המתלוננת עשתה שימוש בהתכתבויות על מנת להשיג יתרון בהליך האזרחי שהתנהל בין השניים אך היא בעצמה לא התנהלה כראוי. ביחס לעונש הקונקרטי הודגש כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות למעשיו. מאז האירוע חלפו כשלוש שנים בהן לא הוגשו תלונות נוספות והשניים מקיימים אחר הסדרי הראייה בסיוע עו"ס, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן. כן צוין שעברו הפלילי של הנאשם ישן והוא עובד שנים רבות לפרנסת המשפחה. ברמה האופרטיבית, על אף היעדר המלצה טיפולית, עתר הסנגור למקום את העונש בתחתית המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו וציין כי הם בוצעו בתקופה משברית בחייו. כן תאר בהרחבה את תפקודו החיובי כאב וציין כי הוא מטפל בילדיו, משלם מזונות ודואג לצרכיהם. הנאשם הביע חשש שמא ענישה בעבודות שירות תפגע ביכולתו לפרנס את משפחתו וביקש להימנע מכך.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון האישי ובאוטונומיה של המתלוננת- אשתו (דאז) ואם ילדיו. במקרה זה מידת הפגיעה אינה גבוהה חרף מהות הדברים וזאת מהנימוקים שיפורטו בהמשך.

8. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות יש להביא בחשבון שאין מדובר באיומים פנים אל פנים, אלא בהודעות כתובות (ובאחת הפעמים בשיחת טלפון). אמנם יש בכתיבה לאפשר שיקול דעת וחשיבה על הדברים (להבדיל מאמירה בעידנא דריתחא), אך מנגד יש בריחוק הפיזי למתן את השפעתם המפחידה של הדברים. כמו כן יש לתת את הדעת לכך שחילופי הדברים בין השניים כללו לרוב גידופים הדדים ובכל מקרה המתלוננת נגררה אחרי הנאשם ועלבה בו (ראו ענ/1). כך למשל טרם האיום השני התווכחו השניים והמתלוננת כתבה "כלב. אשכרה נמאסת כבר. לא יכולה לסבול אותך ואת הנוכחות שלך... אשכרה דוחה אותי" ואז הנאשם השיב באופן המתואר בכתב האישום ובתגובה השיבה המתלוננת "אוי אוי ממש מפחיד. תודה על כל המילים והאיחולים. מסכן אשכרה דפוק את הראש בקיר חולה נפש, טיפול ואשפוז דחוף בית משוגעים". בתגובה ביצע הנאשם חסימה במכשיר למתלוננת ולאחר מכן ביטל אותה. ביחס לאיום השלישי אזי באותה הודעה הלין הנאשם על התנהגות המתלוננת וכתב "את מחזיקה את הילדים ממני ומסתירה אותם ממני...מרעילה אותם..." ואת הדברים שמהווים איום בסוף ההודעה על רקע טענתו שהיא רוצה שמזונות הילדים "יממנו אותה ואת הילדים ושהיא תנוח" ולכך אינו מסכים (ובלשונו המאיימת: "לא יקרה על גופתי המתה ועל עוד כמה גופות בדרך כבר אמרתי"). דומה כי האופן בו התייחסה המתלוננת לדברים מלמד על כך שהצדדים נהגו לדבר בלשון בוטה וכי לא היה בהם להפחידה. כן יש להביא בחשבון שהתלונה לא הוגשה בסמוך לאירועים אלא בריחוק זמן ניכר ואגב הליך משפטי שניהלו הצדדים. חילופי הדברים הבוטים, התייחסות המתלוננת לאיומים ככאלו שאינם מפחידים ועיתוי הגשת התלונה מלמדים על כך שלא היו לאירועים השפעה קשה עליה, אם כי אין להקל בכך ראש.

9. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה על פני משרעת רחבה וזאת בין ענישה שיקומית (או צופה פני עתיד), לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. כך למשל ראו: רע"פ 637/21 **מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל** (25.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות איומים כלפי גרושתו למאסר מותנה, התחייבות וקנס. הנאשם במקרה זה היה מבוגר ללא עבר פלילי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו; עפ"ג 8759-02-22 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (9.2.2022), בו הורשע הנאשם בכך שבמספר שיחות טלפון איים על המתלוננת שירצח

אותה בשל חשדו שהייתה מעורבת ברצח אחיו. בית משפט השלום הטיל עליו 77 ימי מאסר ובית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שקבע כי "הענישה שהוטלה על המשיב תואמת באופן כללי את מדיניות הענישה הנהוגה". אציין כי בית המשפט המחוזי הוסיף כי "לא היה מקום, בנסיבות העניין, לעתור למתחם בין 12 ל 24 חודשים שכן מדובר במתחם שאין לו אחיזה"; ת"פ 455-10-20 מדינת ישראל נ' ח'ליליה (16.1.2022), בו נידון נאשם למאסר מותנה ושל"צ בגין איומים על בת זוג. במקרה זה עברו פלילי של הנאשם היה נקי; ת"פ 17480-03-20 מדינת ישראל נ' דרעי (13.9.2023), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים כלפי זוגתו לשעבר ובן זוגה ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; ת"פ 52347-04-23 מדינת ישראל נ' לידב קרס (17.7.2024), בו נידון עניינו של נאשם שאיים על מתלוננת עמה היה בקשר זוגי ועל הוריה בהודעות ושיחת טלפון ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות והופעל מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות). נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבותיהן נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה וכי אין הצדקה לחריגה מטעמי שיקום. אומר כבר עתה שיש להצר על מצב זה. מדובר בנאשם כבן 39 שהודה במעשיו והכיר בכישלונו, הוא עובד לפרנסתו, דואג לצרכי ילדיו ועברו הפלילי ישן יחסית (הרשעה אחרונה בגין עבירה משנת 2014). ואולם, עמדת שירות המבחן בנושא זה ברורה ונובעת מהתייחסותו, כך שאין לו אלא להלין על עצמו. בעניין זה אציין כי הנאשם נמנע מלהגיע לשלוש בדיקות שתן אליהן זומן ונטה להשליך את התנהגותו על יחסה של המתלוננת כלפיו. שירות המבחן העריך כי לא ניתן לשלול דפוסים התמכרותיים ובהיעדר הבעת נזקקות טיפולית צוין כי רמת הסיכון לחזרתיות גבוהה ולא ניתנה המלצה טיפולית.

12. עם זאת, מדובר בבני זוג הפרודים כארבע שנים. העבירות בוצעו בשנים 2021-2022 ומאז לא הוגשו תלונות נוספות. כיום מדווחים השניים כי הקשר ביניהם קונקרטי ונסוב סביב גידול הילדים. הנאשם כאמור עובד לפרנסתו, משלם מזונות ומקיים את הסדרי הראייה שנקבעו ונראה כי הסכסוך שעמד בבסיס האירוע נפתר. התרשמתי שההליך הפלילי השיג אפקט הרתעתי וכי ענישה מוחשית - כעתירת המאשימה - הגם שאפשר שהיא ראויה במקרים מסוימים, אינה הולמת את חומרת הדברים ואף עשויה לפגוע במרקם היחסים הרגיש, להוביל למתחים ולפגוע ביכולתו של הנאשם לעבוד ולהתפרנס. נזכיר שמדובר בבני זוג גרושים ולהם שני ילדים משותפים ולכן הם צפויים להמשיך ולהימצא בקשר סביב גידול הילדים עוד תקופה משמעותית. על רקע זה, אינני סבור שנדרשת החמרה עונשית כעתירת המאשימה למאסר ולו בעבודות שירות ולדידי ניתן להסתפק בענישה מותנית לצורך השגת תכליות הענישה הנדרשות במקרה זה, היינו בעיקר הרתעה אישית.

13. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ה, 26 ינואר 2025, במעמד הצדדים.